

Halina

Actrice Halina Reijn (32) schrijft iedere week - exclusief - in Viva over haar leven.

Nier

Alle acteurs van Toneelgroep Amsterdam komen naar een studio op het KNSM-eiland om mee te werken aan een grote fotoreportage voor maandblad Elle. Er zijn prachtige dure jurken, er is make-up, er is heerlijk eten en allerlei exotische dieren waarmee we samen op de foto moeten.

Het voelt vreemd om elkaar zomaar te betasten

Het tijdschrift Elle heeft alle acteurs van Toneelgroep Amsterdam gevraagd te poseren voor een grote modereportage. Niet alleen met mooie kleertjes en schoentjes aan, maar vooral ook een photoshoot met een dramatisch verhaal. Er wordt van ons verwacht dat we een trouwerij uitbeelden compleet met paarden, slangen, vogels en konijnen. De nacht voor de grote dag krijgen we per mail (om 1.06 uur om precies te zijn) een script met rolverdeling. Ik verdenk de publiciteitsmeisjes van Toneelgroep Amsterdam ervan dat ze bewust laat komen met dit document zodat niemand tijd heeft om protest aan te tekenen tegen de rol van 'slangendanseres', 'vrijend bruidspaar in nietsverhullende lingerie' of 'rolstoel-patiënt in gezelschap van verpleegsters'. We zijn met twintig acteurs, in leeftijd variërend van 25 tot 70, en niet iedereen is gewend aan de wereld van de modiefotografie, laat staan in combinatie met dieren en sexy kledij. Barry Atsma en ik zijn als eerste aan de beurt. Aan ons de taak de huwelijksnacht uit te beelden. Nadat ik me enigszins verzet heb tegen het dragen van doorschijnend ondergoed en het gelukt is in ieder geval een deel van mijn trouwkostuum aan te mogen houden, wordt ons verzocht om ons lekker te laten gaan voor de fotografen. Natuurlijk begrijp ik dat men denkt dat we vrije artiesten zijn die geen schaamte kennen, zeker niet omdat we al jaren samenwerken in heftige fysieke voorstellingen. Maar in deze kale ruimte, in het bijzijn van onze collega's, durven we ons niet over te geven aan een zogenaamd lekkere vrijpartij. Ik word zo rood als een kreeft als Barry me aanraakt en piep dat ik even naar de wc moet. Als we even later samen over de grond rollen, moet ik mijn best doen niet in lachen uit te barsten. Het voelt zo vreemd om zonder context een beetje geilig aan elkaar te

plukken en elkaars lichaam te betasten. Als je een scène speelt voor een film of toneelstuk heb je tekst en kun je je laffig vastklampen aan een personage. Nu voel ik me een ijdele aanbeller en schaam ik me voor mijn te witte lichaam tegenover Barry, die ik stiekem best aantrekkelijk vind. Als de slang (een enorme Boa constrictor) wordt binnengebracht, verstopt Karina zich in een hoek. Ze haat alles zonder poten, glit ze en weigert met het dier op de foto te gaan. Chris Nietvelt trotseert haar angst en danst behendig met het loodzware beest om haar nek. Ik heb het gevoel dat ik LSD heb geslikt als ik een oudere actrice zie lopen met een kinderwagen vol konijnen. De theaterwereld mag dan extreem zijn, het is niets in vergelijking met de gekte van mode. Sommige mannen dragen pakken met hakken, vrouwen lopen in enorme jurken met veel make-up en vreemde kapsels. Als we graatmagere knappe fotomodellen waren geweest zag het er vast normaler uit, maar nu lijken we van dichtbij eerder op een stel cliniclowns dan op gasten van een glamourbruiloft. Gelukkig worden we op de gevoelige plaat gezet door twee getalenteerde fotografen en ik hoop dat ze met photoshop werken zodat we er leuk vanaf komen. Aan het eind van de dag is iedereen totaal uitgeput, de stylisten en visagisten hebben keihard gewerkt en wij hebben keihard geschreeuwd, gedronken en gerolled als uitgelaten kleuters op hun eerste schooldag. Het feest eindigt in mijn appartement waar we besluiten dat het toch weer een leuke ervaring was en dat we toch maar dankbaar mogen zijn dat we een beroep hebben waarbij je dit soort absurde dingen meemaakt. ●

Reageren?
Mail naar halina@viva.nl

EEN KINDERWAGEN
VOL KONIJNEN:
HET LIJKT WEL OF IK
LSD HEB GESLIKT